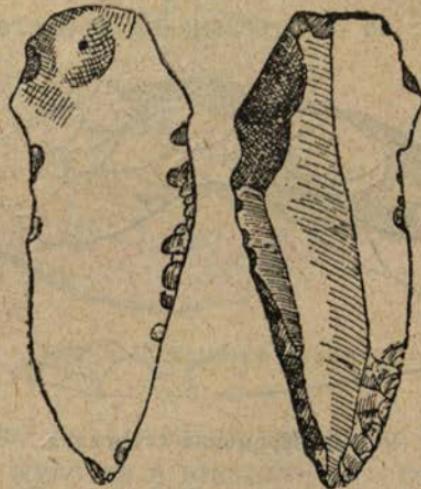

да ръже, да пробожда, да теса, да изравнява и оствърга. Тъ били едновременно и ловни и отбранителни оржия. Въорженъ напримъръ съ юмручния клинъ, човѣкъ добивалъ предимство надъ своите невъоружени събрата. Нѣма съмнение, че първите му и най-стари оржия, които още за дълго време не изгубили своето значение, били яките мускули, здравите зѣби и тѣлесната сила.

Но колкото и да били добри тѣзи оржия, тъ били доста неудобни, защото съ тѣхъ човѣкъ могълъ да се брани и да напада само отъ близко разстояние. Тогава му хрумва мисълта да направи оржия, съ които би могълъ да действува отъ по-далечно разстояние. Така се създаватъ копието, лжкътъ и стрелите, нераздѣлни другари на нашия прадѣдо.

Единъ силно изостренъ камъкъ (обр. 5), здраво привързанъ върху дълга дървена дръжка, съ помощта

Обр. 5. Кремъчни върхове за копия.

на сухожилия, ремъци, жилава трева или лико, изблълено отъ дърветата, представя първото копие, едно наистина сигурно и опасно оржие. Така приготвеното копие предисторическиятъ човѣкъ е хвърлялъ ловко